

Η Θεία Μεταμόρφωσις του Σωτήρος στο Πλατανοχώρι και τη Σαρακήνα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Στις 5 και 6 του μηνός Αυγούστου η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά παγκοσμίως μία από τις μεγαλύτερες γιορτές της Χριστιανοσύνης.

Στέκει προσκυνητικά προσευχομένη μπροστά από το μεγαλείο της Μεταμορφώσεως του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού που λίγο χρόνο προ του Πάθους Του έλαβε χώρα ενώπιον των Μαθητών Του Πέτρου, Ιακώβου και Ιωάννου, με τη συμμετοχή βεβαίως των Προφητών Μωϋσέως και Ηλίου.

Συγκλονίζεται κάθε ψυχή σαν στέκεται μπροστά από αυτό το μεγαλείο του προς το

εκούσιο Πάθος πορευομένου Κυρίου μας· και τούτο το βιώνει η Ορθοδοξία όχι μόνο ως λαμπρό γεγονός Θεοφανείας και ερμηνείας του προσώπου του Κυρίου μας, αλλά και ως κλήση προσωπική στον καθένα για συμμετοχή σε αυτό το μεγαλείο του ουρανού που σκύβει στη γη για να συνεπάρει μαζί Του και το πλάσμα Του, τον άνθρωπο.

Το εσπέρας της Εορτής ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος** επεσκέφθη με τη συνοδεία του τον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Πλατανοχωρίου, στον οποίον υπηρετεί ευόρκως επί σειρά ετών ο εξ Αγίου Όρους προερχόμενος Παν. Αρχιμ. π. Νήφων Καζάνας, ο φημισμένος σε ολόκληρη την Ελλάδα για τα “Κουκούλια” του. Στις λαμπρές Ακολουθίες μετείχαν οι Παν. Αρχιμ. π. Δωρόθεος Ζέρβας, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, π. Κυπριανός Στραζέρου, π. Μελέτιος Τσόγκας, π. Θεόκλητος Παρδάλης και π. Νικόδημος Κωτινούδης, οι Αιδ. Οικ. π. Γεώργιος Κυζιρίδης και π. Αστέριος Κοντός και ο Διάκονος π. Σεραφεΐμ Κωστινούδης. Να σημειωθεί ότι ο π. Νήφων είναι εκλεκτός συνεργάτης του Μητροπολίτου μας, καθώς μια μικρή Ενορία την έχει αναδείξει ουσιαστικά με τις Ακολουθίες και την παρουσία του σε ένα Μοναστηράκι Αγάπης και θυσίας τόσο

προς τον Θεό, όσο και προς τους Ενορίτες του.

Παρόντες ο Αντιδήμαρχος Ζερβοχωρίων κ. Ευάγγελος Αρβανίτης, η Τοπική Πρόεδρος κα Άννα Βογιατζή, ο Πρόεδρος των Ριζών κ. Αστέριος Στύλος, ο Πρόεδρος της Απολλωνιάς κ. Δημήτριος Χαρπουσάνης κ.ά.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Παν. Αρχιμ. π. Δωρόθεος Ζέρβας, ο οποίος αναφέρθηκε στο γεγονός της Μεταμορφώσεως, καλώντας τον καθένα από μας να μετάσχει στα Μεγαλεία του Ουρανού, όπως αυτά φανερώθηκαν στο Πρόσωπο και με το Πρόσωπο του Χριστού μας στο Θαβώριο Όρος.

Προ της Απολύσεως ο Σεβασμιώτατος, κατόπιν προτάσεως του Εφημερίου του Ιερού Ναού π. Νήφωνος, ανέγνωσε την ευχή “εις τον εισερχόμενον εις διακονίαν εκκλησιαστικήν” εις τους αδελφούς Φώτιο και Αθανάσιο Κούλα, μαθητές Γ΄ και Α΄ Λυκείου για να διακονούν ευλογημένα και ευόρκως στο Ιερό Βήμα της Ενορίας αυτής, όντας συνεργάτες στην πραγματικότητα του Εφημερίου του Ναού.

Κατόπιν ετίμησε με Εκκλησιαστική πλακέτα “Ευεργετήριον” τον περισσότερο από

τριάντα έτη διακονούντα το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της μικρής αυτής Ενορίας και πολύ αγαπητό αδελφό μας κ. Δημήτριο Μικρόπουλο. Η πρότασις έγινε από τον π. Νήφωνα και πλειοδότησε ο Σεβασμιώτατος, για την ακεραιότητα του χαρακτήρος του τιμωμένου προσώπου, για τη θυσιαστική του προσφορά προς την Ενορία και την πιστότητά του στον Μεταμορφωθέντα Κύριό μας.

Την κυριώνυμο Ημέρα της Εορτής ο Σεβασμιώτατος προέστη του Όρθρου και της Πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας στον καταστόλιστο με εκκλησιαστικό μεράκι Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σαρακήνας όπου εφημερεύει ο Αιδ. Οικ. π. Χρήστος Μήτσιου, Παιδαγωγός εξαίρετος και Θεολόγος, ακούραστος κοινωνικός και πνευματικός εργάτης της Μητροπόλεώς μας. Είναι ο άνθρωπος που ανέπλασε, θα λέγαμε, τη μικρή αυτή Ενορία και την έχει καταστήσει υπόδειγμα πνευματικής και λειτουργικής προσφοράς, τόσο με τον ιδρώτα και τους αγώνες του, όσο και με τα πολυπληθή πνευματικά του τέκνα.

Στην Ευχαριστιακή Σύναξη μετείχαν οι Παν. Αρχιμ. π. Γαβριήλ Ποικιλίδης, εκ της Ι.Μ. Πολυανής και Κιλκισίου και π. Νικόδημος Κωτινούδης, ο Αιδ. π. Κωνσταντίνος Παζιώκης, εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλκισίου, ο Αιδ. Οικ. π. Χρήστος Μήτσιος και ο Διάκονος π. Σεραφείμ Κωστινούδης.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, με βάση τον εξεικονισμό του γεγονότος της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας, όπως ιστορείται στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο (ιζ',1-9), στάθηκε σε τρία σημεία λειτουργικά και θεολογικά της Δεσποτικής αυτής εορτής, που όπως είπε συνιστούν το μήνυμα της Ημέρας.

Το πρώτο σημείο: η Μεταμόρφωση του Κυρίου μας στο όρος Θαβώρ δείχνει ότι στην Ορθόδοξη Παράδοση ο Θεός μας, Πατήρ, Υιός και Άγιον Πνεύμα, είναι Θεός αποκεκαλυμμένος και όχι αποκεκρυμμένος, καθώς διδάσκει ο π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ. Μάλιστα οι Άγιοι Πατέρες κάνουν λόγο για τρεις «Καιρούς» που χαρακτηριστικά ο Θεός μας επέλεξε να πραγματώσει την Αποκάλυψή Του στον άνθρωπο.

Πρώτο: τον Καιρό του Πατρός κατά την Παλαιά Οικονομία, δηλαδή την Παλαιά

Διαθήκη, όπου η Τρισήλιος Θεότης μιλά με το στόμα του Θεού Πατρός. Του Θεού Ιαχβέ, του Θεού Αδωνάγι, του Παλαιού των Ημερών της Παλαιάς Διαθήκης.

Δεύτερο: τον Καιρό του Υιού, που εκκινεί από την ώρα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, τη Γέννηση του Κυρίου μας, εμπεριέχει τα θαύματα και το κήρυγμά Του, τη Βάπτισή Του, τη Μεταμόρφωσή Του, τη Σταύρωση, τον Τάφο, την Ανάσταση και καταλήγει στην Ανάληψή Του. Πρόκειται για την κατά Χριστόν Οικονομία. Και,

Τρίτο: τον Καιρό του Αγίου Πνεύματος, που εκκινεί από την Πεντηκοστή και θα λήξει με τη Δευτέρα του Κυρίου μας Παρουσία.

Έτσι θέλησε ο Θεός να φανερωθεί και να αποκαλυφθεί στον κόσμο. Δεν Τον ανακαλύψαμε, μας απεκαλύφθη!

Το δεύτερο σημείο στο οποίο στάθηκε ο ομιλητής ήταν ότι σύμφωνα με την Αγία Γραφή το γεγονός της Μεταμορφώσεως έλαβε χώρα λίγο προ του Πάθους του Κυρίου μας. Και αυτό, όπως αναφέρεται στο Κοντάκιο της Εορτής, για να δείξει ο Κύριος στους Μαθητές Του - Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη - ότι τη Μ. Παρασκευή ανέρχεται στο Σταυρό θεληματικά - εκούσια - για τη σωτηρία του κόσμου. Θέλει

και υφίσταται το Πάθος και τον Σταυρό, για να ξεπλύνει με το Αίμα Του την αμαρτία του κόσμου, όντας τέλειος Θεός. Και,

Το τρίτο σημείο στο οποίο στάθηκε ο Δεσπότης είναι ότι ο Κύριος δεν παρέλαβε όλους τους Μαθητές Του στο όρος Θαβώρ για να μεταμορφωθεί. Αλλά τους Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη. Η Εκκλησία κηρύσσει ότι σκοπός και προορισμός του ανθρώπου είναι να ιδεί τον Θεό, κατά τον Βλαδίμηρο Λόσκυ. Αυτό σημαίνει ότι με εμπαιξίς, δηλαδή αμαρτωλούς οφθαλμούς, ο άνθρωπος δεν μπορεί να βρεί τον Θεό, να κοινωνήσει με τον Θεό, να επιτύχει θέα Θεού. Άλλωστε ο Κύριος το ξεκαθάρισε: «Μακάριοι οι καθαροί τη καρδιά, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται», δηλαδή, «Μακάριοι είναι όσοι έχουν καθαρή την καρδιά, γιατί αυτοί θα ιδούν τον Θεό» (Ματθ. ε', 8).

Και κατέληξε ο ομιλητής: «Το γεγονός της Μεταμορφώσεως το ζείς ως αποκάλυψη, δηλαδή φανέρωση του Θεού. Μετέχεις σε αυτό με καθαρή την καρδιά, σαν η ψυχή σου και το σώμα σου λάμπουν αγιοπνευματικά! Άλλως η δόξα της Μεταμορφώσεως παραμένει ανενέργητη!»

[Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ](#)